

at formindske det Antal Tropper, der skulde ligge i Fyn og Jylland, har man forøget Antallet af dem, der skal ligge paa Sjælland, saaledes at Antallet af Soldater er blevet større, medens Fordelingen ganske vist maa siges at være bedre.

De Konservative har naturligvis, naar de skulde enes med Venstre om Militærordningen, maattet bringe et Offer, og det har ikke været lille. De har nemlig ofret deres Tillid til Sagkundskaben, dette at følge Sagkundskaben og tage det størst mulige Hensyn til den. Socialdemokratiet har hidtil bebrejdet de Konservative, at de lod de militære sagkyndige være de raadende, hvor vi mente, de burde være de tjenevende, de hjælpende, dem, der, naar man havde taget sin Beslutning, hjalp til at gennemføre den, saaledes som Sagkundskabens Stilling bør være paa alle Omraader. Men her er der sket det, som man undertiden ser, de Konservative er gaaet fra det ene Yderpunkt til det andet. Der er Mennesker, der finder Fornøjelse i, i Stedet for at følge den slagne Landevej, at vade i en af Grøfterne ved Siden af den. Da de Konservative sluttede sig til Sagkundskaben og bandt sig til den, som de gjorde, vadede de i den ene Grøft, nu er de af Venstre ikke blevet trukket op paa Vejen, men er havnet i den modsatte Grøft. De er blevet bange for Sagkundskaben, bange for at faa at vide, hvad den mener.

Venstres Ordfører, det ærede Medlem Hr. I. A. Hansen, sagde, at der var blevet stillet Krav om at faa at høre, hvad Sagkundskaben, hvad Generalstaben, hvad Generalkommandoen mente om det Forslag, der var blevet udarbejdet af Flertallet, men det havde Flertallet ikke ment var nødvendigt. Men hvad han glemte at sige, er, at allerede i November-December i Fjor tilfød der Forsvarsministeriet Udtalelser fra Generalinspektøren for Fodfolket, Generalmajor Møller, om den kommende Militærordning. Der er ikke mindre end fire Gange kommet Henvendelser fra ham til Forsvarsministeriet derom. Endvidere er der fra Chefen for Ingeniørkorpset og fra Lederne af de forskellige Vaaben tilflydt Ministeriet Henvendelser angaaende det, der her ligger for. Ligesom man ved Udarbejdelsen af Forslaget om Kaserneordningen er gaaet en Vej, som man aldrig tidligere er gaaet, nemlig den at lade Udvalget lave Forslaget i Stedet for at lade Ministeriet gøre det — og ikke at lade det gaa til første Behandling, men begynde med anden Behandling, idet man springer første Behandling over som en unødvendig

Formalitet —, saaledes er ogsaa Forsvarsministeren her gaaet en Vej, som man aldrig tidligere er gaaet, i hvert Fald ikke i de Udvalg, jeg kender noget til.

Regelen har altid været, at naar et Forslag blev behandlet i Rigsdagen eller i en Kommission, og der fra Tjenestemænd eller andre, hvem Sagen interesserede, tilfød Ministeriet Henvendelser eller Oplysninger, gik disse til Kommissionen eller til det paagældende Udvalg. Men de Oplysninger, som i denne Sag foreligger fra Lederne af Hærens forskellige Afdelinger, gemte den højtærede Forsvarsminister omhyggeligt og passede paa, at hverken Kommission eller Udvalg fik noget at vide derom. Det var dybe Hemmeligheder, ingen maatte vide, hvad der stod i dem. Vi bad om, at vi i Lighed med, hvad der ellers finder Sted, maatte faa at vide, hvad der stod i dem. Det vilde ikke have forsinket Sagen en eneste Time. De laa færdige i Ministeriet. Men de Konservative ønskede ikke at faa at vide, hvad der stod i disse Henvendelser, de var bange for at faa det at vide. Der er ingen anden Grund. Disse Henvendelser laa i Ministeriet, de burde have været tilflydt Udvalget, det kunde ikke forsinke Sagen, at man fik at vide, hvad der stod i dem. De konservative kender dem ikke. Jeg gaar ud fra, at det er rigtigt, naar det fra de Konservatives og Venstres Side siges, at det var ikke blot Oppositionen, der skulde holdes uvidende, det var ogsaa Flertallet. Jeg gaar ud fra, at Flertallet i Dag ikke aner, hvad der staar i disse Henvendelser. Disse Henvendelser maa være i høj Grad generende, siden man er saa bange for, at nogen skal faa at vide, hvad der staar i dem.

Og jeg kan forstaa, at de har været generende, naar man ser paa de Udgiftsberegninger, man her møder frem med. Man siger: Vi laver det Kunststykke at forøge Hærens Tal, at faa mere Mandskab end før, og samtidig gaar vi ned med Udgifterne paa visse Omraader. Jeg tror, det er vanskeligt at forstaa, hvorledes man har udregnet dette. Jeg er derfor sikker paa, at det, som den højtærede Forsvarsminister ligger med i sin Skuffe, og som han vaager omhyggeligt over, er af den Art, at hvis det kom frem, vilde Venstres Ordfører ikke kunne staa, som han stod her i Dag, saa vilde han være nødt til at vide, hvad der staar i disse Henvendelser og tage Hensyn dertil. Men nu ligger disse Henvendelser omhyggeligt gemt i Ministerens Skuffe. De Konservative er